

[Freddy Madsen.]

hvordan det burde gøres. Selve finansloven er den mest omfattende og vigtigste lov, som folketinget behandler. Vi finder det derfor rimeligt, at de politiske partier gennem deres stilling til denne lov udtrykker deres principielle holdning til vigtige økonomiske problemer i tiden. Det er først og fremmest på den baggrund, man skal vurdere de forslag, vi har stillet om ændringer.

Dertil kommer naturligvis et ønske om på en række områder at øve praktisk indflydelse på udformningen af den endelige lov. I så henseende har vi allerede kunnet notere nogle resultater, idet den nuværende regering har accepteret en halv snes af vore ændringsforslag. I øvrigt vil jeg gerne bekræfte, hvad hr. Lysholt Hansen har sagt om, at vores forslag på alle måder i finansudvalget har fået en seriøs, reel behandling.

Men det har som sagt været afgørende for vor stillingtagen at opstille et alternativ, der på afgørende områder brød med den nuværende fordelingspolitik. Dette kommer først og fremmest til udtryk gennem tilvejebringelsen af indtægterne. Vi lægger vort eget skatteprogram til grund for det. Som bekendt bygger det på en skattefri bundgrænse på 40.000 kr. og en ændring af skalaen, der vil give væsentlige skattelettelser for indtægter på op til 100.000 kr.

Samtidig tager det sigte på at inddrage en væsentlig del af de midler, der i øjeblikket unddrages det offentlige. På den måde er man i stand til at opnå det samme provenu som forudsat i finanslovsforslaget, men vel at mærke uden de asociale besparelser, som forligspartierne indførte i september, og som vi derfor konsekvent har trukket ud.

Som bekendt er der megen snak om besparelser, og vi er da heller ikke uenige i, at der findes områder, som vi nok kunne lade være med at ofre penge på. Det fremgår da også klart af vore ændringsforslag, at vi mener at kunne spare adskillige milliarder kroner. Vi konstaterer således, at vort medlemskab af EF roligt, men sikkert udvikler sig til at være ikke alene en dårlig, men også en overordentlig dyr affære. Udgifterne er som sagt i år steget til 1,1 mia kr., og dem foreslår vi at spare.

Når der ikke længere er nogen i landet, der tror på, at militæret i Danmark har nogen reel betydning, og når vores sikker-

hed kunne garanteres bedre og stærkere ved aftaler med andre stater, foreslår vi at afskaffe de ca. 4,5 mia kr. på § 22 på finansloven. Man skal tage i betragtning, at det samtidig vil lette stærkt på drænet i valutakassen.

Vores principielle opfattelse kommer til udtryk på flere forskellige områder: når det drejer sig om adskillelse af kirke og stat og om afskaffelse af monarkiet. Det gælder også på en række vigtige områder i forbindelse med arbejdsmarkedet, hvor vi afskaffer kontoerne for arbejdsretten og forligsinstitutionen og nedskærer bevillingen til arbejdsformidlingen.

Såvel ved gennemførelse af vores skattereform som ved de omtalte besparelser bliver der tilvejebragt midler til gennemførelse af en række påkrævede lettelser og reformer til gavn for befolkningen. Vi foreslår således nok en gang, at man afskaffer beskatningen på levnedsmidler ved at ophæve moms på madvarer. Derigennem bliver der også sikret en udvidelse af den jævne befolkningsforbrug, hvilket i øjeblikket er en højst påkrævet foranstaltning.

På det sociale område tager vores forslag bl. a. sigte på, at vi kan gå i gang med en optrapning af folkepensionen, der over en 10-årig periode kan bringes op på 2/3 af en almindelig indkomst.

På boligområdet tager vi fat på den statsfinansiering af boligbyggeriet, der alene kan sikre, at vi kan komme spekulationen til livs og sikre gode og billige boliger til alle.

Endvidere er vore forslag direkte vendt mod de brutale nedskæringsbestræbelser på uddannelsesområdet. I stedet mener vi, at man bør opfylde de gyldne løfter, man har givet ungdommen, og derfor mener vi, man bør stille et større beløb til rådighed i stipendiestøtte.

Dette er hovedlinjerne i vores ændringsforslag. Som det tydeligt fremgår, vil gennemførelsen af dem ikke alene have betydning for dem, de direkte hjælper, men de vil også i den nuværende situation betyde en væsentlig indsats for at sikre beskæftigelsen. Det gælder både i kraft af udvidelsen af forbruget og igennem det arbejde, der direkte ville komme i gang i den vigtige boligsektor. Som det fremgår af vore forslag, kan de gennemføres samtidig med, at vi nedbringer det forventede kasseunderskud og faktisk skaber balance på statsfinanserne.